

NR. 6

MÄRTS 1938

X AASTAK.

Kooli elu.

Aruanne TTG, TIIG, TIIP ja TIIR õpilaste koosseisu, puudumise, edasijõudmise ja käitumise üle 1937./38. õ.-a. I poolel.

(Sulgudes mõeldud õ.-a. I poole nrid.)

1. Klasside koosseis. Õpilasi oli õ.-a. algul 535 (492); tuli p.-a. kestel juurde 4 (6); lahkus 9 (12); õ.-a. lõpul 530 (486).

2. Puudumine ja hilinemine. Puudutud tundide üldarv 10315 (8430), iga õpil. kohta 19,1 (17,3); üldse ei puudunud 125 (131) õpil., nende % 23 (27); hilinemisi oli 272 (100) korda, iga õpil. kohta 0,5 (0,21); üldse ei hilinenud 363 (408) õpil., nende % 67 (84).

3. Edasijõudmine. Väga häid otsuseid 882 (827), häid 2583 (2359), rahuldavaid 3050 (2687), puudulikke 416 (410), nõrku 5 (3); 1 puudulik 98 (94) õpilasel, 2 puudulikke 53 (49) õpilasel, 1 nõrk 1 (3) õpilasel, 3 ja rohkem puudulikke, 2 ja rohkem nõrku, 1 puudulik ja 1 nõrk, samuti rohkem 56 õpilasel; cum laudesid 32 (24) õpil.

4. Käitumine ja hoolsus. Käitumine väga hea 515 (453) õpilasel, hea 7 (10) õpil., rahuldav 8 (4) õpil.; hoolsus väga hea 213 õpil., hea 250 õpil., rahuld. 59 õpil., mitterahuld. 8 õpil.; märkuste üldarv 208 (124), iga õpil. kohta 0,36 (0,25).

5. Keskmise edasijõudmine klasside viisi paremast halvemani: I prog. — 3,87, IIIa r. — 3,67, Vb g. — 3,65, III prog. — 3,62, II prog. — 3,58, I g. — 3,53, IV prog. — 3,52, Ia r. — 3,50, II r. — 3,49, Va g. — 3,48, IIIb r. — 3,45, Ib r. — 3,39.

TTG, TIIG, TIIP ja TIIR edasijõudmis aruanne 1937./38. õ.-a. III veerandil.

1. Klassi keskmise edasijõudmise number.

I prog. — 3,98, II prog. — 3,57, III prog. — 3,58, IV prog. — 3,53, Ia r. — 3,48, Ib r. — 3,44, II r. — 3,54, IIIa r. — 3,61, IIIb r. — 3,37, I gümn. — 3,63, Va g. — 3,60, Vb g. — 3,64.

2. Klasside järjestus edasijõudmise numbri järgi.

I prog. — 3,98, Vb gümn. — 3,64, I g.

— 3,63, IIIa r. — 3,61, Va gümn. — 3,60, III prog. — 3,58, II prog. — 3,57, II reaalk. — 3,54, IV prog. — 3,53, Ia reaalk. — 3,48, Ib reaalk. — 3,44, IIIb reaalk. — 3,37.

3. Cum laudesid klassides.

I prog. — 6, II prog. — 2, IV prog. — 2, Ia reaalk. — 1, II reaalk. — 1, IIIa reaalk. — 2, I gümn. — 3, Va gümn. — 3; kokku 20 õpilast.

4. Otsuste kogusummaline arv.

Väga häid kokku 954, häid 2508, rahuldavaid 2867; puudulikke 492, nõrku 2.

5. Kooli keskmine edasijõudmise number: 3,574.

Õpilaspere XI aastapäev.

16. märtsil pärast neljandat tundi toimus meie Õpilaspere 11. aastapäeva aktus. Aktus algas avamänguga TFG orkestrilt. Sellele järgnes avasõna Õpilaspere juhatajalt Juta Haljasmaa'lt, kes õnnitles Õpilasperet ta tähtpäeva puhul. Järgnesid laulukoori ettekanded hr. P. Konsap'i juhatusel. Järgnevalt õpil. L. Reevits (Vb g.) rääkis lühidalt õpilaste isetegevusest varem ja nüüd. Siis õpil. R. Vissak (IV prog.) esitas laulusoolo ja IIIa reaalk. kl. topelt-kvartett kandis ette laulu „Kevadetunne“. Õpilaspere tegevuse aruande esitas L. Lepp (Va g.), millele järgnes klaverisoolo L. Kallak'ult (I g.). Siis luges L. Reevits ette kirjallikult saanud tervitused. Aktus lõppes dir. J. Adamson'i lõppsõnaga ja riigihüm-niga.

Ungari aktus.

Ungari rahvuspüha aktus oli 15. märtsil pärast neljandat tundi. Aktuse avas õpet. pr. E. Toomse. Sellele järgnesid lauluettekanded realkooli II kl. poolt, kes esitas ka Ungari hümnid. Seejärel ungari stipendiaat stud. phil. Odon Lavotha pidas kõne Ungari külalast ja koolioludest. Kõne peeti eesti keeles ja sai suure kiituse osaliseks. Sellele järgnesid deklamatsioon M. Virks'ilt (II r.) ja klaveriduett „Ungari tants“, mille esitasid H. Raidal ja V. Lepasson (I g.). Aktus lõppes dir. J. Adamsoni lõppsõnaga.

TARTU TÜTARLASTE-
GÜMNAASIUMI, TARTU II
GÜMNAASIUMI, TARTU II
PROGÜMNAASIUMI JA
TARTU II REAALKOOLI
HÄÄLEKANDJA

Nr. 6.

34466 34207
6. aprill 1938.

X aastakäik.

Väljaandja: Tartu Tütarlastegümnaasium. Pea- ja vastutav toimetaja: K. Raud, abi A. Raielo. Tegevtoimetaja: L. Hermann. Toimetuse liikmed: H. Imelik, T. Kudeviita, E. Mõrd, A. Mägi, M. Reebe, A. Villemson. Kunstiline nõuandja: J. Püttsepp. Talituse juhataja: V. Käpa. — „TTG” ilmub 8 korda õppeaastas, alates oktoobrist igal õppekuul. Tellimishind: aastatellijaile 20 s. number, kuutellijaile 25 s. number.

Õpilasperele ta 11. aastapäeva puhul.

Õpilaste arv järjekindlalt koolis suureneb. Õpilaspere ikka rohkem ja rohkem organiseerub ühiseks tugevaks tervikuks. Üksmeel ja ühistunne üha süveneb. Ühenduses peitub jõud, mis on tarvilik meie pere edaspidisel kujunemisel ja kasvamisel, samuti vilistlaspäevilgi meie ühenduse säilitamiseks. Noorte päralt on tulevik. Parimat Õpilasperele ta 11. aastapäeva puhul.

J. Adamson, direktor.

Üheteistkümneme aasta eest alustas oma tegevust TTTG Õpilaspere. Üksteistkümmend aastat on TTTG õpilased tundnud endid ühise pereana, võites ettetulevad takistu-

sed. — Jätkugu ka tulevikus meie õpilaskonnal ühistunnet ja taht ühisteks üritusteks. Parimate soovidega õnnitlen Sind, Õpilaspere, Su 11. aastapäeva puhul.

J. Haljasmaa,
Õpilaspere vanem.

Paistku TTTG organiseeritud Õpilaspere iseolemine ja isetegevuse eesmärk ikka selgena ja kõrgena.

Nooruse elujõuline eneseavaldus — isetegevus — loogu uusi vaimseid väärtusi, mis teid noori hingestab ja valmistab ette elumõistmiseks ning hindamiseks ja muudab üha tarmukamaks teie püüded ja ettevõtted.

Rõõm, elujulgus, töötahe kand-
ku teid järjekordsel lennuteel!

P. Välba,
Vil.-kogu juhataja.

„TTG“, Õpilaspere häälekandja,
tervitab Õpilasperet ta 11. täht-
päeva puhul.

Üksteistkümmend aastat on

sammunud Õpilaspere isetegevus
pidevat tõusuteed, õhutades noor-
tes teotsemisindu, enesetunnet ja
iseteadvust. Jääb vaid soovida,
et senise järjekindla ja tulemus-
rikka töö saavutused tiivustaksid
Õpilasperet ka järgnevail tööaas-
tail.

L. Hermann,
„TTG“ tegevtoimetaja.

Õpilaspere organite tegevusest 1937./38. õ.-a.

Õpilaspere Esinduse juhatus.

Istuvad L. Pill, L. Lepp, dir. J.
Adamson; seisavad: V. Liik,
H. Freimann, V. Näping.

Õpilaspere Esinduse tegevus.

Esinduse avakoosolekul 16. sept. valiti Õpilaspere Esinduse juhatus, mille koos-
seis on järgmine: juhataja L. Lepp (Va g.),
abi V. Liik (I g.), kirjatoimetaja L. Pill
(Vb g.), tema abid V. Näping (IIIb r.) ja H.
Freimann (Vb g.).

Esinduse koosolekuil, mida on peetud 4,
on arutatud mitmesuguseid Õpilaspere
ellu puutuvaid küsimusi.

Õpilaspere juhataja valimine oli 29.
sept. Kolme kandidaadi hulgast valiti
suure hääleteenamusega juhatajaks gümn.
Vb kl. õpil. Juta Haljasmaa.

Õpilaspere valitsusse, mille koosseisu

esitas Õpilaspere juhataja Esindusele,
kinnitati juhataja abiks Linda Reevits
(Vb g.), ringide-juhiks Muusa Valge (Vb
g.), korraldajaks Viiru Aaspere (Va g.),
haridusjuhiks Maria Reeben (Va g.), vara-
valduriks Virve Liik (I g.), sekretäriks
Vilma Lill (I g.).

Humanitaaringi tegevus.

Käesoleval õppeaastal ühendati Kir-
jandus- ja Enesekasvatusring Humanitaar-
ringiks. Ringi tegevus algas 6. okt. 1937
avakoosolekuga, kus valiti järgmine juha-
tus: juhataja V. Tork (Va g.), abi M. Ree-
ben (Va g.), kirjatoimetaja V. Aaspere

Õpilaspere Esindus koos direktor J. Adamson'i ja õpetajashooldaja J. Püttsepaga.

(Va g.), abi L. Lepp (Va g.), laekur A. Pikker (Va g.), abi M. Valge (Vb g.). Hooldajaina kuuluvad Ringi juhatusse õpetajad pr. E. Toomse ja hr. T. Künnapas. Ringil on 75 liiget. Juhatuskoosolekuid on peetud 5.

Avakoosolekul esines õpilane L. Reevits referaadiga „Kunst ja moraal“. Siis on veel peetud A. H. Tammsaare austamisõhtu ja koos TPG Humanitaaringiga vaidluskoosolek teemal „Kas olla karsklane“. Kõigist mainitud koosolekuist on osavõtt olnud väga elav. Lähemas tegevuskavas on kõnevõistlus ja rida referaate. 17. III 38 korraldati koos teiste gümnaasiumide vastavate ringidega seltskondlik kohus tänapäeva noore üle. Ringi raamatukogu on täiendatud ka käesoleval aastal väärtuslike uudisteostega.

Spordiringi tegevus.

Spordiringi avakoosolek peeti 22. sept. 1937. a., kus juhatajaks valiti H. Freiman

(Vb g.), tema abiks V. Liik (I g.), kirja-toimetajaks L. Pill (Vb g.), tema abiks L. Lepp (Va g.) ja laekuriks H. Zeisig (I g.). Liikmeid üldse on 155. Hooldajad õpetajad on pr. L. Haamer ja hr. F. Laarens.

Spordiring on pidanud 7 juhatuskoosolekut. Peale selle on korraldatud klassevahelisi rahvastepalli-võistlusi. Enne jõulu toimusid vil. A. Sokka juhatusel võrkpallikursused noorematele klassidele. Sügisel korraldas Spordiring matka Haaslavale. Peale selle on olnud Spordiringi ülesandeks suuskade üürimine oma kooli õpilastele.

Kunstiringi tegevus.

Avakoosolekul valiti Ringi juhatajaks S. Arens (Vb g.), abiks V. Liik (I g.), laekuriks E. Mõrd (Vb g.), sekretäriks L. Reevits (Vb g.). Joonistamistundide juhatajaks on L. Hermann (Vb g.) ja muusikalise ala korraldajaks L. Kallak (I g.). Hool-

Õpilaspere juhatus.

Istuvad: L. Reevits, J. Haljasmaa, dir. J. Adamson; seisavad: V. Liik, V. Lill, M. Valge, V. Aaspere. (Sama pilt esikaanel.)

dajaina kuuluvad Ringi juhatusse hrad J. Püttsepp ja P. Konsap.

Kunstiringi tegevus on olnud küllalt aktiivne. On korraldatud 3 juhatusekoosolekut, kus arutati joonistamistundide, huviõhtute, referaatide ja muid küsimusi. Huviõhtuid on peetud Poeglastegümn. vastava ringiga. Tulevikus kavatakse korraldada ettekanneteõhtu. Meie tuntud muusikamehe A. Kapi sünnipäeva puhul peeti tema auks õhtu, mis õnnestus hästi. Joonistamistunnid on igal nädalal. Samuti töötab Ringi juures laulu- ja mandoliinide-koor, kes mitmel korral on esinenud aktustel ja pidudel. Suurimaks Kunstiringi ürituseks on eelmise aasta eeskujul korraldada pannooivõistlus ja kevadel näitus.

Õpilaspere häälekandja „TTG“.

Ajakirja „TTG“ toimetusse ja talitusse kuuluvad õpetajaist: hr. K. Raud — peaja vastutav toimetajana, hr. A. Raielo — kunstilise nõuandjana ja hr. V. Käpa — talituse juhatajana; õpilastest: L. Hermann (Vb g.) — tegevtoimetajana, H. Imelik (II prog.), T. Kudeviita (III prog.), E. Mörd (Vb g.), A. Mägi (IIIa r.), M. Reeben (Va g.) ja A. Villemson (Ia g.) toimetuse liikmeina.

Käesoleval aastal on ilmunud ühes käesolevaga kuus numbrit (neist 1. ja 2. number koos). Tähtsamad nrid on olnud jõulunumber ja Vil.-kogu 15. aastap. juubelinumber.

Humanitaaringi juhatus.

Istuvad: E. Toomse, V. Tork, T. Künnapas; seisavad: L. Lepp, M. Valge, A. Pikker, V. Aaspere; puudub M. Reeben.

Kunstiringi juhatus.

Istuvad: J. Püttsepp, S. Arens, V. Liik; seisavad: L. Hermann, E. Mõrd, L. Reevits, L. Kallak; puudub P. Konsap.

„TTG“ ilmub eelnevate aastate kaustas ja sisuliseltki sarnleb eelmiste aastate numbritele. Ajakirjas on püütud pakkuda rohkesti illustratsioone ja klišeepilte. Tellijate arv püsib endise aasta tasemel väikese tõusutendentsiga. Majanduslikult pole „TTG“ tasuv ilma kooli ja Van.-komitee toetuseta. Defitsiidid tekivad just erakordsete suuremate numbrite puhul klišeelustiste arvel. Tänu siiski eriti kooli, kuid ka Lastevanemate-komitee ja äriühingute (kuulutuste andmise näol) väga heatahtlikule vastutulekule, saab tulud ja kulud tasakaalustada, millele muidugi kaasa aitab omakorda võrdlemisi kõrge tellimiste arv.

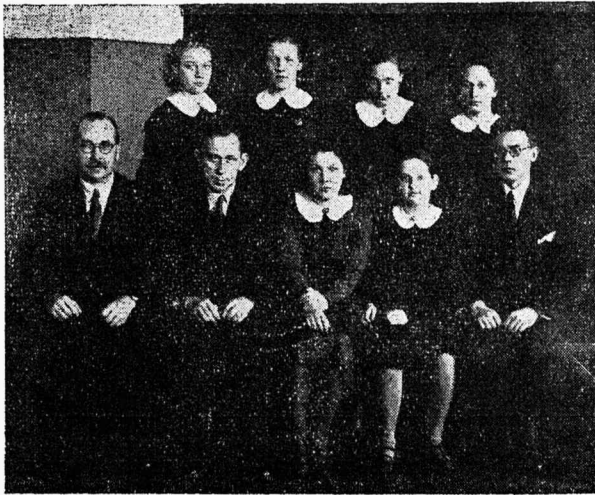
Kaastööd ajakirjale on saanud peamiselt Gümnaasiumi klasselt. Seda oleks võimalik olnud saada ka nooremailt klasselt, kuid kitsa ruumi tõttu on eelistatud just vanemate õpilaste tüsedamaid töid.

Käesoleva õppeaastaga lõpetab „TTG“ oma kümnenda aastakäigu. See on küllaltki pikk iga meie oludes ajakirjale, eriti kooliajakirjale. Igatahes seisame fakti ees, et Eestis pole ühelgi ühe kooli ajakirjal olnud nii pikka iga, pealegi kui „TTG“ ilmub kindlate ajavahemikkude järele, mitte juhuslikult. 1938./39. õ.-a. I poolal saab „TTG-l“ kümme aastat täis, kui ta välja saatis oma esimese numbri, mispuhul ta loodab esineda väärika juubelinumbriga.

Spordiringi juhatus.

Istuvad: L. Haamer, H. Freimann, F. Laarens; seisavad: V. Liik, H. Zeisig, H. Raag, L. Pill, L. Lepp.

„TTG“ toimetuse ja talitus.

Istuvad: V. Käpa, K. Raud, L. Hermann, H. Imelik, A. Raie-lo; seisavad: T. Kudeviita, E. Mõrd, A. Mägi, A. Villemson; puuduvad J. Püttsepp ja M. Reeben.

Kevade tulek.

Kas sa kuuled,
 kuis mühavad kevadetuuled,
 äsja pääsnud kes ahelaist valla? —
 Sõjaratsude seljas kui kihutab tulla —
 orgudest läbi, mägedest üle.
 Teab kui kaugelt üle merede süle
 kihutab tulla
 kevadevägi,
 kel vabastet valla,
 maa, meri ja mägi.
 Nüüd veerevad, voogavad kevadeveed,
 orgudes lume alt murravad teed,

et saada vabaks
 kevadepeoks.

Jah, tuleb ja ligineb kevad kui kõu!
 Lööb põksuma jällegi tardunud põu,

et saada uueks
 ja nooreks kui kevad.

L. H.

Haini.

On nii vaikne, et isegi muusträsta juhuslik vilistus tundub rahurikkumisena. Üle aeda ümbritsevate kõrgete pajude latvade libiseb aegajalt mõni tasane ja kohe vaibuv tuulepuhang. Vaevu kuuldava kobina saatel pudenevad siis vanade puude kuivama kippuvailt oksilt mõned nahkjad lehed. Läbi läikivate lehtede sinendab sügisuvine taevas. Päike paistab nagu kustki ilmatu kaugelt ja sügavalt. Päikesele vastu hõõguvad aias viljad ja õied kõikides värvitoonides. Lillakaspunased, purpursed, säravkollased, kuldpruunid, vahakad, violetsed ja sinised laigud säravad läbi tumerohelise lehes-tiku.

Haini lamab võrkkiiges, loeb vahetevahel, vahib taevasse ja on õnnelik nagu printsess. Päike paistab ta ripsmeisse, ja kui ta üles vaatab, tundub talle, nagu oleks tal pääs värvilistest valguskera-dest kiirgav pärg.

Piiritu hääolutunne algas tal juuba hommikul. Ta ärkas vara ja hii-lis tasa aeda. Kõik oli mahedalt, kuid ühtlasi säravalt valge. Pisim-gi rohukõrs oli kaetud kastese võrguga. Ämblikkude meistritöö säras kui filigraanvõrk hommiku-ses päikeses. Sügiseste põldude pastelltoone raamisid hallikassini-ne taevas ja järvelt tõusev valge udu.

Päeva poole kadus hommikune värskus. Keskhommikul oli isegi kuum, aga nüüd tundis Haini ai-

nult õnnestavat soojust. Ja taevas on nii sügav, et talle näib, nagu võiks ta näha selle põhja. Ta vaatab nii püsivalt pärani silmi, et lõppeks taevas tundub talle olevat nagu must telk, mille tipus helen-dab pimestav valgusekuul. Haini usub end isegi tähti nägevat. See on nii tore avastus, et ta tahab sel-lest kohe rääkida kellegagi. Ta tahab, et Rein oleks siin, sest kindlasti ainult siit ja läbi nende leh-tede võib taevast niisugusena näha.

Haini hüppab järsku kiigest, sest ta kujutleb, et Rein tulebki praegu. Ta sirutab sellele käed vastu. Haini juubeldab, kui ta kuuleb, et ka teine näeb musta taevast päris keskpäeval.

Nüüd tahab ta aga näidata Reinule kogu aeda. Nad lähevad koos mööda pikka kitsast teed läbi aia. Kahele poole jäävad tumerohelised jasmiinipuhmad, mille all on maa niiske ja sammaldunud, sest päike ei paista sinna kunagi. Nad mööduvad paplitaolisist pirnipuist val-minud ja läbipaistvaks muutunud kollaste pirnidega, mis vähimalgi puudutusel maha langevad ja lõhkevad. Haini kaaslane aga ei söö, seepärast pole Hainilgi isu. Pahe-mat kätt kasvab suhkurmagusaid õunu kandev puu. Lõhkenud õu-nade ümber tiirlevad herilased ja imevad väljatilkuvat mahla. Tava-liselt ei lähe Haini sellest puust mööda nagu täna. Paremat kätt on suured läbipaistvad valged õu-

nad ühe puu oksad maani vajutanud. Allpool helendavad punased ja kollakad sügisõunad. Tee ääres kiiguvad pikkadel vartel kollased taligeorgiinid. Aia ääres pajude all pöördub Haini pahemale. Siin ulatuvad kahel pool teed kasvavad putked üle nende päade. Haini näitab, kus ta armastab lamada ja lugeda, missuguse paju otsa on ta juba roninud, kus kasvavad maasikad ja missuguse puu otsas on ploomid juba valminud. Aianurgas pöördub tee jälle pahemale. Haini läheb mööda sõstrapõõsaist, mis on nagu marjakuhjad. Ta võtab mõne kobara, kuid laseb marjad sõrmede vahelt maha pudeneda, sest ta kaaslane ei soovi midagi.

Läbi viltuvajunud värava läheb ta õuele.

Keset õue heki vilus magab sulane. Lokkis juuksed koledasti sasitud, punakas täishabe püsti, indiaanlasejumeline nägu taeva poole ja suu isegi unes poolnaerul, lamab ta sääl ilmega, nagu oleks ta praegu terve maailma võitnud. Karjakoer lamab ta kõrval, pilgutab vahetevahel silmi ja vaatab oma käskija poole, kui see sügavamalt hingab. Hainil on ebamugav. Talle tuleb meelde, kuidas sulane hiljuti Liinega õues hulilas. Nad olevat suured sõbrad, usaldas Liine kord Hainilegi. „Mul on aga ka nüüd sõber,“ mõtleb ta ruttu ja astub teise värava kaudu aeda. Saatja nagu ei tahaks enam kaasa tulla. Igatahes Haini näeb teda halvemini.

Haini poeb läbi sireli- ja vabar-

napõõsaste. Varsti on ta lagendikul, mille keskelt tõuseb suur metsik õunapuu. Lagendiku ääres pirnipuu all silmab Haini Liinet, teenijatüdrukut. Ka see teeb lõunauinakut. Üks käsi pooleldisöödud õunaga üle pää, teine pää all, lamab ta mahalangenud pirnide keskel. Rätik on tal lahti pääsenud ja valged juuksed ripnevad üle tõmmu näo.

Haini silmitseb teda, mõtleb sulasele ja pigistab siis huuled kokku. Oma saatjale ei mõtle ta üldse enam. Ruttu vinnab ta end õunapuu otsa ja ronib ikka kõrgemale, kuni jõuab latva. Sääl laskub ta oksade vahel selili ja jääb liikumatult lamama.

Nüüd on Haini jälle pahur tüdruk, kes tülitseb ja riidleb kõigiga. Emagi võib nüüd teda asjata alla kutsuda.

Haini vahib taevasse ja mõtleb järsku: kui siit lendaks praegu üle pikkade jalgadega kurg! Natukese aja pärast ronib Haini alla ja läheb õuele. Sääl kohtab ta kolmeaastast Kaljut, kellele ta ärevalt teatab, kuidas ta puu otsas istus, kure jalgadest kinni haaras ja nii üle aia lendas. Ta satub hooгу ja jutustab, et koplis on konnad niisama suured kui seapõrsad ja et lakas kolavad õõpuugid ja otsivad väikesi lapsi. Kalju hakkab kartma ja pistab kisama. Ema tuleb õuele ja pahandab: „Suur tüdruk ja ikka veel räägib niisuguseid rumalusi! Kas sul häbi pole nooremat hirmutada!“

Haini mossitab, keerab vihaselt selja ja läheb aeda tagasi. Aga

Nora Eichenbaum.

Pühade hommikul.

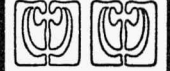
ka sääl pole midagi huvitavat enam. Ainult kuldnokad on laskunud sõstrapõõsaile, nokivad marju ja vilistavad kõigest jõust.

Haini võtab kivi ja viskab, sest tal-
le tundub, nagu naeraksid isegi
linnud tema üle.

Riia.

NOORTE LOOMING

Esimene kevadlaul.

Päikene paistab nii palavalt,
sulatab viimsegi lume.
Taevast ta naeratab kavalalt,
nähes, et maapind ju tume.

Hüpleb rõõmsasti linnuke puul,
laulab kevadeviise.
Rõkkavalt hõiskab tema huul
pärast talviseid kriise.

Metsa all tärkab kevadelill,
tõstab end päikese poole.
Kelmikalt naerab ta sinisilm,
kogudes valgusenooli.

Kõrguses sõuab valge pilv
üle kumera telgi.
Kõikjal, kus liigud, ilus ilm
kullases päikesehelgis.

L. S.

Merel öö tules.

Kuulda ainult aerulööke läbi suve hilisöö.
Vaikne sahin kõrkjais — kalur lõpetanud töö.

Kuldne ketas vajund üle hämarduva kaldavöö.
Kustund ammu õhtueha, käes on põhjamaine öö.

Rahu, vaikus haarab kõikjal tumeneva vee.
Kalastajal jalge all on tuttav kodutee.

L. S.

Muinasjutt.

Elas kord üks kingsepp. Ta oli väga laisk. Tööd teha ta sugugi ei tahtnud, vaid istus või ainult magas kodus. Kui mõnikord saigi mõne väikese töö eest veidi raha, siis jäi selle kohe maha. Naine oli tal aga vahva eit. Tema toitis peret oma tööga, sest kingsepal oli oma suure vaesuse juures veel palju lapsi.

Naine tõreles ilmast- ilma oma mehega, söimas ja siunas teda, kuid midagi ei aidanud. Mees kõigeles aina edasi ja igakord oli tal vastuseks ja enesekaitseks ütlus: „Pole viga, küll Jumal saadab läbi akna abi.“

Kord oli jälle nii, et naine hurjutas meest kõvasti, sest ta kannatus hakkas lõppema. Nad olid juba kaks päeva söömata olnud. Lapsed nutsid ja mangusid süüa. Ema aga tundis end väga haigena ja väsinuna ja ei saanud tööle minna. Kolmandal päeval ajas naine enda suure vaevaga jalule. Ta läks tööd otsima. Uksel ütles mehele: „Vaata, et sa, vana laiskvorst, täna ilma rahata koju ei tule. Ma ei lase sind sissegi.“

„Küll Jumal saadab läbi akna,“ vastas mees ükskõikselt ja lebas edasi.

„Niisugusele maidale ei saada Jumal küll midagi!“ hüüdis naine

vihaselt ja löi prantsatades ukse kinni.

Kui ta tänaval oma aknast möödus, nägi ta kõnniteel surnud kassi. Kass oli üleni must. Naise hing oli kibedust täis niisugusest hirmsast elust. Ta haaras kassi sabast kinni ja viskas selle kõigest jõust läbi akna oma mehele vastu pead. See oli vahepeal voodist akna alla laua juurde istuma kõbinud. Haigutas seal ja sügas kukalt.

„Säh, sulle, vana mait! Vaat, mis Jumal sulle läbi akna saadab,“ hüüdis naine. Seepeale läks ta edasi.

Klirinal purunesid klaasid ja mees sai tugeva matsaku pähe. Aga selle järele kostis uus klirin ja kõlin ja „vana mait“ nägi, kuidas lõhkiläinud kassi kõhust paiskus suur hunnik kuldraha lauale ja põrandale.

„Jumal saadab läbi akna abi,“ pomises ta ükskõikselt ja hakkas raha lauale kokku korjama.

Kui naine õhtul tagasi koju tuli, leidis ta oma laisa mehe ikka veel laua taga istumas, kullahunnik nina ees.

„Eks Jumal saatnud läbi akna abi,“ ütles ta haigutades ja kõbis jälle voodi magama.

Ira Kudeviita.

A. H. Tammsaare't külastamas.

(Järg.)

Kaks tundi olime istunud pisikeses väikeses pagariäris üsna Tammsaare elamu

ligidal ja kirjutanud esimesel külastusel kuuldut.

Kell on pool kaks, kui me teiskordselt kirjaniku majarahu oma helistusega häirime. Seekord oleme aga rõõmsad ja julged — me pole ju enam kutsumatud külalised.

Meid võetakse vastu kui vanu tuttavaid. Ukse avab naeratlev teenija. Naeratab ka Tammsaare ise, kui ta meile koridori vastu tuleb ja meid taas oma kabinetti juhatab. Rõõmsatujuuliselt seletab ta oma käigust Ringhäälingusse. Kõigepeält jäänud ta sinna kolmveerand tundi hiljaks. Teda oodatud suures ärevuses. Ja kui ta tahtnud hakata lugema gram-mofoniplaadile — selleks ta pidanudki minema Ringhäälingusse —, siis belgunud, et ta on prillid koju unustanud. Tühi toos oli kaasas. (Tammsaare võtab rin-nataskust metalse prillitoosi ja demonst-reerib lõbusalt naerdes meilegi selle tühja sisu.) — Tema tahtnud prillidele ise koju järele tulla, aga ei olevat luba-tud: kardetud, et ta teeb putket. Keegi toonud siis autoga prillid kohale.

Tammsaare häälest on tehtud kaks plaati. Ühele on ta lugenud katke „Meie rebasest“ ja teisele miniatuuri „Tõde“ kogust „Poiss ja liblik“. Valikut pole tema teinud, temal olnud ükskõik, mida lugeda.

Huvitav on, et inimene ei tunne oma häält heliplaadilt ära. Tema ei olevat üldse tundnud. Teised aga leidnud, et ta häälel on väga hästi ta loomulikult välja tulnud.

Tammsaare on kaugenägija. Oma sil-mad olvad ta rikkunud ära haiguse aja-l. „Ma ei saa enam näha laimata“.

„Kui te ei saa näha, siis te ei näe midagi.“

Küsisime, kas juubelega ühenduses on ka palu tegemist.

„Aega ei ole sugugi. Praegu kõnelen teiega, krammivaagnis kõnetas mind üks õpilane. Ja nii läheb päev päeva äärele.“

Tammsaare on raunutanud tõsiseks, hääles on murelik varund.

„Ma ei saa lihtsalt aru, miks ma rahu ei saa. Selle kohta on mul oma teooria. Mina pole kogu eluaal muud teinud, kui ainult seda, mis mind on huvitanud. Naqu iga arst, puusepp, kingsepp, maaler teeb seda, mis teda huvitab, nii olen ka mina ainult seda teinud, mis mind on huvita-

nud. Miks pean mina vastu võtma ovatsioone, kui ma pole teinud muud, kui mis mind huvitab? Iseasi, kui ma oleksin toonud midagi ohvriks. On näiteks terve rida kirjanikke, kes on toonud enda ohvriks isamaale. Mina pole seda teinud. Korraldatagu neile ovatsioone, kantagu neid kätel! — Mina ei saa absoluutselt midagi aru,“ raputab Tammsaare pääd.

„Võtku nad teosed, — milleks isik! On terve kari kirjanikke, kes on isiklikult alaväärtuslik materjal, nagu Oscar Wilde jt. Kui juhuslikult mina olen teisiti elanud, mis sääl siis juubeldada. — Midagi teha, see on iseasi, aga mitte juubeldada.“

Tammsaare ei võta kedagi vastu. Väga tõsiselt ütleb ta: „Mina teen oma tead-mise ja arusaamise vastu, kui ma teiega räägin.“

Olen pööraselt õnnelik. Tänaolen on aga mulle jäänud küsimärgiks, millega olime ära teeninud selle erilise lahkuse. „Kui te oleksite sündinud mõniküm-mend aastat varem, oleksime võinud seltsimehed olla.“

Hr. Tammsaare südamlikkus on liht-salt kõitev!

Kirjaniku pilk langeb laual lahti ole-vale käsikirjale.

„Näete, siin on käsikiri, mida pean korrigeerima. See on kirjutatud minu enese kohta. Pean maha tõmbama, mis on vale. Aga kuidas saab seda teha ene-se kohta? Enese kohta ei saa ju erapooletu olla.“

Muuseas, tust kirjutatavat sagedasti muinasjutte.

Kuna mulle muusika väga südame-lihedane on, siis tulgen küsida: „Kas te armastate muusikat?“

„Jah, väga!“ valmistub Tammsaare. „Olen ju viulimängija. Näete, sääl kapi otsas“ — ja Tammsaare viipab käega enda selja taga seisvale kapile — „on viul, aga keelteta. Haigena jätsin viuli-mängu maha. Mu tütar on väga musi-kaalne ja naine ütlemata musikaalne — tal on absoluuline kuulmine.“

Vaimustun omakorda ja tulgen veelgi rohkem: „Kas te armastate kontserte?“

„Jah! Need on mu ainuke lõbu,“ vas-tab Tammsaare. Ja nüüd hakkamegi vest-lema muusikast.

Vabariigi aastapäeva stipendiaadid-laureaadid.

Aino Oru.

Asta Asman.

Maria Reeben.

Eesti Vabariigi XX aastapäeva puhul 24. veebr. s. a. said stipendiumid kolm TTG õpilast.

Õpetajate stipendiumid à 30 krooni said Vb g. klassi õpilased Aino Oru ja

Asta Asman tunnustamisväärsete võimete eest lavatantsu alal.

Lastevanemate-komitee stipendium 30 krooni määrati Va g. klassi õpilasele Maria Reeben'ile kirjanduslikkude ja muusikaliste võimete tunnustusena.

Tammsaarele meeldib kuulata kinos muusikat. Nii näiteks käinud ta Benjamino Gigli esimest filmi, mis oli Magda Schneider'iga, kuus korda, seitse või kaheksa korda vaatamas. Tütar olevat käinud ainult neli kuni viis korda. Teenija olevat niisama hull, käivat kuulamas, kuni võib-olla aru kaotab.

Erna Perman (nii on mu kaaslaste nimi) küsib: „Kas te armastate ka teatris käia?“ „Jah, kuid siiski mitte väga,“ vastab kirjanik.

Küsin, kas talle meeldib moodne muusika, nagu Debussy', Ravel'i, Stravinski jt. oma.

Jah, mõned meeldivat Tammsaarele väga. Sääli hulgas olevat palju ilusat.

Jazzi ainsaks vooruseks peab Tammsaare huvitavat ja ilusat rütmi.

Tammsaare kui viuliharrastaja pole muidugi klaverikunstnikest nii huvitatud kui viuldajaist. Siiski mäletab ta klaverikunstnik Hoffmann'i, kes olevat praegu Ameerikas. — „Orloff ja — kuidas pagan see teine oli! — neid ma mäletan,“ selektab ta.

Eriti vaimustatud on Tammsaare viulikunstnik Hubermann'ist.

„Mina üldse paremat poie kuulnud. Hubermann on esimene klass! Ta on lihtsalt suur! Juba üliõpilaspõlves kuulsin teda. Viimati käis ta Tallinnas kaks-kolm aastat tagasi.“

„Hiljuti käis Gigli Helsingis laulmas.

Siis kaalusime, kas sõita kuulama, aga kogu perekonnaga Helsingi sõita oleks tulnud liiga kallis. Lauljatest on Gigli kõige parem. Tal on ühtlane, suur, lai, mahlakas hää. Gigli häälel on metalne kõla. See on lihtsalt jumalik. Baritonina meeldib Nelson Eddy. Tal on ühtlane, suur, ilus hää.

Küsin, kuidas meeldib talle Joseph Schmidt.

„Schmidt'il on väike hää. Ta andis Riias kontserdi, siis räägiti. Aga tema häält saab hästi heliplaadile üles võtta. Paljude lauljate hää ei tule kinos hästi välja. Schmidt'i oma tuleb, seda saab hästi üles võtta. Ta häälel on eriline võlu. Ma käin ta filme mitu ja mitu korda kuulamas.“

„Jeanette Mac-Donald'i hää tuleb ka alati hästi välja. Aga nagu see laulja...“, ja kirjanik tuletab ja tuletab asjatult nime meelde. „Ta kaks esimest filmi olid üsna halvad, kolmas oli juba parem. Ometi olevat tal tegelikult suurepärane hää. Aga ülesvõttes ei tule välja.“

Tammsaare vabandab ja lahkub momendiks toast.

„Grace Moor oli see laulja,“ ütleb ta tagasi tulles.

„Marta Eggert'i hää pole ühtlane. Aga suurepärane on Gigli: ta häälel on alt kuni üles ühtlane, nii et pole ühtegi lünka. Meie Korjus'e vooruseks on puhtus ja paindumus.“

Virge Tork.

(Järgneb.)

Gümnaasiumiõpilaste võistluskirjandid.

Gümnaasiumiõpilaste võistluskirjandi, teemal „Aine- ja energiavahetus taime- ja loomaorganismis“, kirjutamisest 22. jaan. 1938. a. võttis osa 69 õpilast, 53 eesti gümnaasiumest ja 16 vähemusrahvuste koolest. 306 õpilastöötunni jooksul kirjutati umbes 15000 rida, neist 7300 rida puhtalt. Maksimaalselt tarvitati 5 tundi kirjandi valmistamiseks, minimaalselt 3 t. ja keskmiselt 4 t. 25 min.; kõige pikem kirjand puhtalt katab 162 rida, kõige lühem kirjand — 63 rida, kirjandi keskmine ulatus on 106 rida.

Hindamiskomisjoni kuulusid: HM Koolivalitsuse direktor V. Altoa, HM Koolivalitsuse peainspektor J. Aavik, HM Koolivalitsuse peainspektor J. Grüntal, HM Koolivalitsuse nõunik J. Talts ja Tallinna Linna Tüt.-kommertsgümnaasiumi dir. A. Veiderma.

Igas töös hinnati viieballiliselt iga hindaja poolt neli külge: sisu, stiil, õige kirja ja välimus. Need hinded korrutati vastavalt 4-, 3-, 2- ja 1-ga, need korrutised liideti ja summa väljendati protsentides maksimaalsest võimalikust hindest ning saadi seega tööde järjekorda määravad indeksid.

Kõigest töödest eraldati 5 paremat

eesti gümnaasiumide õpilaste tööd ja 1 parim töö vähemusrahvuste gümnaasiumide õpilaste omist. Määrati 3 auhinda ja 3 kiituskirja. Kui komisjoni otsus oli Haridusministri poolt kinnitatud, avas hr. Minister ümbrikud. Kroonitud töode autoreiks osutusid järgmised õpilased:

1 auhind — märgusõna „Elu tärkab“ (5 tundi 100 rida) autor Erich Freienthal, Rakvere Ühisgümnaasiumi reaalaru V kl. õpilane; II auhind — märgusõna „Laugas“ (3,6 t. 110 rida) autor Maja Sinberg, E. Lender'i Tütarlaste-eragümn. V kl. õpilane; III auhind — märgusõna „Sininõmme“ (4,7 t. 86 rida) autor Aino Vainola, V.-Maarja Ühisgümnaasiumi V kl. õpilane.

Kiituskiri — märgusõna „Ego“ (5 t. 104 rida) autor Ella Sillart, Nõmme Ühisgümn. V kl. õpilane.

Kiituskiri — märgusõna „Kati“ (4,6 t. 93 rida) autor Aleksandra Jaakson, Viljandi Haridusseltsi Tütarl.-eragümn. V kl. õpilane.

Kiituskiri — märgusõna „Feci quod potui“ (5 t. 108 rida) autor Dora Sagarje, Narva Vene Ühisgümn. V kl. õpilane.

Aratrükk „Eesti Koolist“.

TTG Vilistlaskogu 15. aastapäeva pidustused.

Pilt Vil.-kogu juubelpidustuste lõpuolengust.

TTG Vilistlaskogu 15. aastapäeva pidustused möödusid pikkade pingutatavate eelaskelduste järele tunnustamisväärivalt hästi.

Pidustused algasid piduõhtuga laup., 12. III k. 19.30 kooli saalis, mille täitsid vilistlased, nende perekonnad, endised ja praegused õpetajad, õpilased jt. peovõõrad viimse kohani. Kava, nagu teada, koosnes peamiselt TTG vilistlaste ja nende õpilaste ettekannetest. Väljastpoolt kutsutud jõududest esinesid vaid hr. T. Kuusna (tšello) ja hr. L. Tauts (klaver), samuti kahekordne meeskvarlett (Meeste-laulu Seltsi koorist) ja lavatantsija hr. U. Väljaots, kelle nimed ühtlasi räägivad esinemiste kõrgest kvaliteedist. Teisedki

ettekanded täideti hästi ja leidsid kõik rohkelt kiitust. Oli meeldiv jälle kuulda vil. O. Andrejev-Mladov'i jõulist klaveri-ettekannet ja vil. H. Hansson'i tagasihoidlik-mahedaid soololaule vil. V. Jurak'u saatel, samuti vil. T. Birkenthal'i lüürilisi unistusi klaveriklahvistikul. Kõik võrdlemisi noored, üha täienevad jõud. Vil. V. Arbi-Otsus'e energiline tango oma partneriga (hr. U. Väljaotsaga) kutsus esile, nagu ikka, lakkamatuid aplause, kuna ohtralt jagati kiitust ka vil. V. Rattasepale ta hõljuv-plastiliste valsside eest. Vil. P. Roove-Lindenau õpilaste — vilistlasteks saavate abiturientide A. Asman'i ja A. Oru — fantaasia-tantsu ettekanne õnnestus iseenesest-mõistetavalt.

Kavale järgnes tujuküllane jalakeerutus saalis kõrvuti lõbusate vestlustega einelauas, sest kokkutulnud peorahval oli ju nii palju-palju üksteisele rääkida.

Pühapäev, 13. III k. 12 päeval toimus juubeli pühalikem ja tõsisem osa — aktus maitsekalt dekoreeritud koolisaalis, kuhu oli kogunenud arvukalt vilistlasi peaaegu kõikidest lendudest koos TTG rahvaga. Lauldi kõigepealt omase soojusega TTG traditsioonilist aastapäeva-koraali „Ma kummardan sind, armuvaigi“. Kuna vil. A. Soll-Kutsar oli haigestunud, pidas vaimuliku kõne õpet. J. Kimmel. Sellele järgnes avamäng TPG orkestrilt (kes ka muidu kaunistas aktuse muusikalist osa) TTG end. õpetaja A. Niländer'i juhatusel. Seejärel võttis sõna tervituseks, avakõneks, aruanneteks ja surma läbi lahkunud vilistlaste mälestamiseks Vil.-kogu esinaine P. Välba, andes ühtlasi üle koolile Vil.-kogu kingituse — aktusesaali kõnetooli. Sisuka ja muhedalt-armsa aktusekõnega esines vil. T. Kadak-Põvvat teemal „Kaasaegse haritud naise enesemääramise teid ja võimalusi“. Huviga kuulati õpilaste mandoliinide-orkestri palasid õpet. P. Konsap'i juhatusel. Järgnesid tervituskõned dir. J. Adamson'ilt, hr. V. Lombilt (end. õpetajate nimel), pr. J. Jukilt (Tallinna vilistlaste nimel), TTG Õpilaspere vanemalt, TPG Vil.-kogu esindajalt jt., misjärele loeti ette rohked tervituskirjad ja -telegrammid. Lõppsõna ütles jällegi prl. P. Välba. Aktus lõppes riigihümniga. Pärast aktust pildistasid vilistlased endid üheskoos. Samuti liiguti kooliklassides ringi, et uuendada mälestusi kunagi neis ruumes veedetud aegadest.

Kõige meeleolukam osa juubelipidustustest algas õhtul kell 19 jälle kooli loorberitega ehitud saalis. Nobedad abiturientide käed olid aktuse järele muutunud avara ruumi suurepäraseks kohvikuruumiks, mängides olengu ajal ühtlasi valgepõlletiste kohvikupreilide osa. Uuesti täitus saal rohkearvulise vilistlas- ja õpetajasperega, kes grupeerusid laudkondadeks, peamiselt üksikute lendude järgi. Öhtu kujunes ootamatult tujuküllaseks ja koduseks. Lõbusat vestlust, rõkkavat naeru, laulu ja omavahelist tantsu oli

ülikülluses. Ikka ja ikka jäädvustas fotograaf üksikuid laudkondi plaadile. Oli juba üle südaöö, kui tõusti viimaks laudadest ja lahkuti parimas meeleolus. Vanad mälestused koolieast olid leidnud põhjalikku värskendamist.

Kuuldavasti olevat pidustused ka aineliselt korda läinud. Juubeli puhul andis välja Vil.-kogu omal kulul, ainult vilistlaste poolt sisustatud maitseka „TTG“ juubelinumbri, mille iga vilistlane heameelega kaasa võttis.

R.

Tänuavaldus.

TTG Vilistlaskogu 15. aastapäeva pidustused 12. ja 13. märtsil s. a. õnnestusid nii sisuliselt kui ka aineliselt.

Nende ilusate päevade möödudes siinkohal palju tänu koolile, eesotsas dir. J. Adamson'iga! Palju tänu TTG Õpilaspere ajakirja toimetusele ja talitusele ja kõigile abilistele, kes olid tegevad Vil.-kogu erinumbri väljaandmisel ja sisustamisel! Eriline tänu TTG pea- ja vastutavale toimetajale hr. K. Rauale alatise abivalmis oleku eest!

Suur kiitus ja tänu õpetaja pr. L. Lepik'ule hästi korraldatud peolaua eest!

Ka kõigile kaasvilistlastele, õpilastele ja teistele, kes olite tegevad aastapäeva peo, aktuse ja ühise koosviibimise korraldamisel — kõigile teile, kes teie kaunistasite oma laulu-, klaveri-, tantsu-ettekannetega jne. jne. meie jälle nägemise rõõmupäevi, palju, palju tänu!

Täna südamest juhatusliikmeid M. Ülper-Müür'i, J. Salujärv-Riives't, L. Niigul't, F. Krimm'i ja majaema L. Keder'it suure töö eest!

Aitäh kõigile, kõigile, kaasvilistlasile, endistele ja praegustele õpetajale ja peovõõraile, kes teie oma isikliku kohalolemisega või tervitustega elasite kaasa Vil.-kogu 15. aastapäeva pidustused!

P. Välba,
Vil.-kogu juhataja.

S 4466

Kooli elu.

Seltskondlik kohus tänapäeva noore üle.

Neljapäeval, 17. märtsil peeti meie kooli ruumides seltskondlik kohus tänapäeva noore üle. Seltskondliku kohtu korraldajaiks olid kõikide Tartu gümnaasiumide humanitaar- või kirjandusringid.

Kohus algas süüdistusakti ettelugemisega, milles tänapäeva noort süüdistati vaimsete huvide mitteomamises. Seejärel pidas prokurör süüdistuskõne, kuulati üle tunnistajad ja peeti kaitsekõne. Pärast kaitsekõnet asus kohus otsust tegema.

Sel ajal, kui kohus tegi otsust, oli sõna publikul. Publikut (õpilasi) oli väga rohkesti ja sõnavõtt seetõttu äärmiselt elav. Süüdistati ja kaitsti taas tänapäeva noort ja avaldati pahameelt kohtupidamisviisi üle.

Kohus otsustas tänapäeva noore tunnistada vaimselt pankrotti, kuid leides selles mitte täielikult süüdi olevat tänapäeva noore, vaid ka valitseva miljöö, otsustati tänapäeva noor siiski õigeks mõista.

Vanemate-komitee pidu 5. III 38. a.

Iga-aastase traditsiooni kohaselt korraldas TTG Vanemate-komitee ka sel aastal peo. Eeskava täitsid niihästi õpilased kui ka Vanemate-komitee liikmed. Viimaste esitusele kanti ette A. Tšehhov'i näidend „Kosjas“. Osalisina esinesid hr. J. Püttsepp, pr. S. Sass ja hr. V. Ploom. Peale näidendi oli kavas veel koorilaule abiturientidelt ja tantsuettekandeid õpilasilt. Kõik ettekanded võeti soojalt vastu. Ettekandeile järgnes tants.

Kodutütarde Tartu Ringkonna 6. aastapäeva pidulik koondus ja pidu-õhtu TTG ruumes 27. III 38. a.

Kodutütarde aastapäeva pühitsemine algas piduliku koondusega kell 5. Kohale oli ilmunud peale töötusandjate-kodutütarde ka hulk külalisi, eesotsas kodutütarde peavanasema pr. S. Pruuden'iga ja Naiskodukaitse esinaine pr. E. Saral'iga. Koondus algas lipu saalitoomisega. Sellele järgnes küünalde süütamine ja koonduse avamine Ringkonna vanema pr. Räägo poolt, kes peale lühikest avasõna

kutsus kodutütred rühmade kaupa töötust andma. Töötuseandmisele järgnes tervituste-osa. Sõna tervituseks said NKK esinaine, KL esindaja, Tartu Noorkotkaste päälük jne. Väikesed kodutütred andsid lilli prl. Pruuden'ile, pr. Saral'ile ja pr. Räägo'le.

Pidulikule koondusele järgnes mitmekesise sisuga eeskava, mis kestis paar tundi. Käva väljapaistvamaiks numbreiks olid I algkooli pantomiim, Seminari laagrimuusika ja TTG rühmatants. Küllalt pikale kavale järgnes tants, mis vältas peaaegu kaks tundi. Tantsust võtsid suurte kõrval osa ka üsna pisikesed kodutütred, eriti kui mängiti polkat. Piduliku õnnestus kõigiti hästi, lõppes kell 23.

Kõnevõistlus.

31. märtsil s. a. k. 17 korraldas Humanitaaring traditsioonilise kõnevõistluse, millest osa võttis 10 kõnelejat, nimelt (loosi läbi võetud järjekorras):

1. L. Tamme (Vb g.): Eesti vanad kosjaja pulmakombed.
2. E. Tammet (IIIb r.): Õpilase tervishoiust.
3. L. Uiho (Ib r.): Tänapäeva noor.
4. L. Rägo (IIIa r.): Noor ja ümbrus.
5. H. Raag (I g.): Romantika osa inimelus.
6. M. Reeben (Va g.): Euroopa välispoliitilisest olukorrast.
7. H. Parmson (IV prog.): Rekordsport ja tervissport.
8. E. Viirand (III prog.): Viisakus ja seltskondlik käitumine.
9. L. Reevits (Vb g.): Naisküsimusest.
10. S. Mölder (Ia r.): Õppimine ja selle vahendid.

Kaks viimast katkestasid kõned.

Pärast kõnesid läks žürii otsuseid tegema. Need olid järgmised: I auhind M. Reebenile — K. Hamsun'i „Maa õnnistus“; II auhind L. Räägo'le — E. Enajärvi „Vana rõõmus Inglismaa“, II auhind E. Viirand'ile — A. Daudet' „Väike-mees“, III auhind (ergutuseks) H. Parmson'ile — F. Tuglase „Marokko“, III auhind (ergutuseks) H. Raale — K. Hamsun'i „Paan“.